

Satans Eden nr. 246
Liv manifestert, liv projisert Del 1
30. november 2025
Pastor Brian Kocourek

**Dette er en automatisk oversettelse gjort med et dataprogram.
Nøyaktigheten er derfor ikke like bra som et menneske kan gjøre.**

La oss bøye hodet i bønn.

Nådige Far, det er så vidunderlig å være her i dag og ha pust, liv og Guds energi. Vi takker deg bare, far, for at du gjør oss klare. Og jeg vet at noen ganger må det ta et slag her og et slag der, og Far, men vi gjør oss klare, og alle sammen, Herre, jeg selv, jeg hadde mine slag, og Du sørget for at mitt fokus var på Deg. Så Far, vi ber bare om at Du skal være med oss i dag. Og hjelp oss, Herre, til å forstå Ditt Ord og se hva Du gjør. I Jesu navn ber vi. Amen. Du kan sette deg.

Bror Terry, det er så godt å se deg, og du kommer til å bli bra. Akkurat som meg, måtte du gå gjennom noen ting. Men du vet, Gud er god.

Så i dag tidlig skal vi se på **Satans Eden nr. 246**. Jeg vet ikke om jeg kommer meg gjennom alle de 26 sidene.

Jeg kuttet det faktisk ned i morges fra 29 til 26, men jeg tror vi kanskje bare rekker 15 sider, og så må vi fortsette neste uke fordi jeg allerede hadde 19 sider til utover disse 29 om dette emnet. Vel, vi ser på **Liv manifestert, Liv projisert**, eller Livet som manifesteres er Livet som projiseres.

Så fra **Satans Eden s. 79** sa bror Branham: *Din stemme... Vet du hva? Handlingene dine snakker så høyt at det drukner stemmen din.* Uh-huh. La meg gå til en mann og si: «Å, jeg... Vi er alle kristne.

"Vi tilhører kirken." Og striptease-plagg som henger over hele kontoret hans? Det ville ikke gjort noen forskjell hva han har fortalt meg; Jeg vet bedre, det ville du også.

Du vet, det er en fyr som, jeg skal ikke engang si hvem han var, men for mange år siden hadde han striptease. Altså, egentlig ikke stripteases, han hadde nakenbilder i huset sitt. Og han hadde en viktig posisjon i sin kirke. Og jeg bare, jeg tenkte, 'Hvordan kan du påstå at du

er kristen og ha de tingene?'

Så, brødre og søstre, det er forferdelig hva folk gjør i budskapets navn. De sier: Vel, Gud elsker meg, og jeg vet at Han elsker meg, så jeg kan gjøre hva jeg vil. Men du kan ikke gjøre hva du vil.

'Vi hører til i kirken,' og strip-teaser som henger over hele kontoret hans? Det ville ikke gjort noen forskjell hva han har fortalt meg; Jeg vet bedre, det ville du også.

*La en kvinne si at hun er kristen **med kort hår**? Du vet bedre enn det. Se? Ja, sir.*

*La henne si at hun er **kristen med maling, sminke og shorts, og si at hun er kristen**? Du vet bedre enn det. Guds ord lærer deg bedre enn det.*

Ordet sier at hun ikke kan gjøre det og samtidig være kristen. Så du må bare sette en grense. Enten blir jeg kristen eller ikke.

Da jeg spilte profesjonell fotball, sa jeg til meg selv: 'Enten skal jeg bli den beste fotballspilleren, eller så skal jeg bli den beste kristne.' Og jeg sa: 'Det er en selvfølge. Jeg skal bli den beste kristne.' Og jeg gikk bort fra det livet. Jeg hadde to år til med kontrakter.

Og du må ta et valg i livet, ok? Og hvis du ikke gjør det, sitter du fast, ok?

Så sier han: *'Hun er til og med uærlig og alt. Hvordan skal Gud legge noe vanærende i sitt rike?'*

Nå må du tenke på det. Hvordan skal du komme deg inn i Kongeriket hvis du har et verdslig sinn? Du kommer ikke til å klare det.

Hvordan skal Gud legge noe vanærende i sitt rike? Nei, sir, ikke i det hele tatt. Nei, sir. Dem selv, det viser deres begjær.

80 *Du får ikke en due til å spise med en gribb, ikke i det hele tatt. En due har ikke frekkhet. Han kan ikke spise den gamle åtselen. Hvis han tok en bit av den, ville det drept ham, og det vet han, men en gribb kan spise det meste han vil. Se?*

Du skjønner, du kan ikke sitte der og se på YouTube og kalle det, Vel, det er ikke TV, men det er YouTube, og det er greit. Men du bør se på de riktige programmene på YouTube, for hvis du ser på noen av disse tingene som viser nakenhet og alt annet, spiser du bare gribbemat. Og en due kan ikke spise gribbmat, ok?

*Han har mye mot. Så finner du ut at det er slik verden er i dag, det samme. **De er nakne, blinde, og vet det ikke.** (De tror de har det bra.) Satan gjorde det ved **kvinnens lyst på kunnskap, på sex**, som hun valgte av egen vilje.*

Hun valgte sex, ok? Og i dag ser du kvinnene, måten de er kedd på, de valgte sex, ok? De velger det med vilje. De har på seg små tettsittende skjørt som går opp til rumpa, og de valgte sex. Og du kan ikke si, Vel, det er bare dagens mote. Det er ikke dagens mote. Som bror Branham sa, du har et valg, og 'du har fortsatt varer, og du har fortsatt symaskiner.' Jeg håper du gjør det nå. Jeg håper noen av dere fortsatt har symaskiner, og hvis dere gjør det. Greit?

1. Mosebok 1:11 *Og Gud sa: La jorden bringe frem gress og urter... og frø, og frukttreet som bærer frukt **etter sitt slag, hvis frø er i seg selv**, på jorden: og slik var det.*

*Og jorden brakte frem gress og urter og ga frø **etter hans slag**, og trærne bar frukt, hvis sæd var i seg selv, **etter hans slag**: og Gud så at det var godt. Og kvelden og morgenen var den tredje dagen.*

Nå, hør her, Jesus selv sa: 'Du vil kjenne dem igjen på fruktene deres,' ok? Så det blir ikke noe enklere enn det. Selv kirkesamfunnene vet at det er på grunn av fruktene deres, og likevel inngår de kompromisser så mye. Du går til en baptistkirke, og du ser like mange tatoveringer som du ser i en katolsk kirke. Faktisk ser du sannsynligvis mindre i en katolsk kirke enn i en baptistkirke, med mindre det er søramerikansk. Og pinsevennene er uten tvil de verste, og de er de mest utomtro, ok? Og jo nærmere de kommer sannheten, desto mer utro blir de.

Hebreerne 1:1 *Gud, som i ulike tider og på ulike måter talte for fedrene ved profetene,*

2 *Har i disse siste dager talt til oss **i Sønneren**, som han har utpekt til arving av alle ting, ved hvem han også skapte verdenene;*

3 ***Som, som er glansen av sin herlighet** (det ordet er Doxa, og det betyr Guds meninger, verdier og dommer), **og det uttrykkelige bildet av sin person, og opprettholder alt ved sitt maktord, da han selv hadde rensset** våre synder, satte seg på Majestets høyre hånd høyt oppe;*

4 *Å være gjort så mye bedre enn englene, slik **han ved arv har fått et mer utmerket navn enn dem.***

Nå har jeg noe å si her. Det ordet, **person**, som sier: Og *Jesus Kristus var det uttrykkelige bildet av sin person*, ok? Det ordet, **person**, er hupostasis. Nå, når du leser **Hebreerne 11:1**, står det: *Tro er substansen av det man håper på, beviset på ting som ikke er sett*. Ordet **substans** er hupostasis. Med andre ord, *tro er personen*, ok? Troen er personen Jesus Kristus. Paulus sa: *Jeg lever etter troen på Jesus Kristus*. Han lever ikke etter sin egen tro. Du lever ikke etter din egen tro. Bror Branham levde ikke etter sin egen tro. Han sa til og med alt Paul sa. Han sa: Og jeg sier ikke noe annet enn det Paulus allerede har sagt. Så vi lever etter Kristus. Han er substansen, og Han er det uttrykkelige bildet av Guds person.

4 Å være gjort så mye bedre enn englene, slik han ved arv har fått et mer utmerket navn enn dem.

Nå skal jeg gå inn i denne arven om noen uker. Det er faktisk nummer 54, og vi er på nummer 46 i dag. Så vi skal gå inn på denne arven fordi jeg føler at vi virkelig må forstå arven vår bedre, ok?

5 For til hvilken av englene sa han til enhver tid: Du er min Sønn, i dag har jeg født deg? Og igjen, jeg skal være en far for ham, og han skal være en sønn for meg?

Apostlenes gjerninger 17:28 For i ham lever vi, beveger oss og har vårt vesen; For vi er hans avkom.

Så alt handler om Ham. Så snart du begynner å tro at det handler om deg, har du gått over vannet, ok? Du er borte, ok? Du må begynne å tenke på Ham. Det er ham. Det er ham. Det er ham. Og reflekterer jeg Ham, eller reflekterer jeg meg selv? Hvis jeg reflekterer meg selv, er jeg fortapt. Hvis jeg reflekterer Ham, har jeg en sjanse, ok?

Og du sier, Hva mener du med 'du har en sjanse'? Vel, hør her, alle som hevder å tro på Malachi 4 tror de skal være med i bortrykkelsen, og likevel er det ikke alle som hevder at Malachi 4 kommer til å være med i bortrykkelsen. Det er 2,5 millioner mennesker som hevder meldingen, ok? Og bror Branham sa at det kan være 500 personer. Det er 0,002 % av 1 %. Så det er 0,0002 %

Med andre ord, det kommer ikke til å være mange mennesker. Jeg mener, 1 % av 2,5 millioner er 25 000 mennesker. Det blir ikke 25 000. Jeg har nyheter til deg. Det kommer til å bli... Det var bare to som kom inn i den første Exodus, av 2 millioner mennesker som forlot Goshen, ok? Og de som var under 20 år på Kadesh Barneas tid, de ble ansett som ikke ansvarlige, ok?

Nå sier han fra **Fundamental foundation for Faith 55-0113 P:39: *Da er troen din ubevisst der.* Du trenger ikke bekymre deg for om du har nok tro til å gjøre dette, eller nok tro til å gjøre det. *Det bare er der uansett.***

Det blåser ut av hodet hvor folk sier, vel, vi må ha nok tro til å ha en bortrykkelse. Hvis vi ikke har nok tro til å feste en negl på fingeren din, hva slags tro skal vi da ha?

Vel, vi skal ha det fordi han sa her, han sier: '*Du trenger ikke bekymre deg for om du har nok tro til å gjøre dette, eller nok tro til å gjøre det. **Det bare er der uansett.***'

Hvorfor? Fordi det er Kristus. Du skjønner, du tror det handler om deg, og om jeg kommer til å ha nok tro til å komme dit? Nei, men Han hadde nok tro til at du skulle komme dit. Jeg er sikker på at folkene ved den første oppstandelsen, som kom opp og ble sett av mange i byen, jeg er sikker på at det ikke var troen deres som gjorde det, ellers ville de vært oppe for lenge, lenge siden. Det var troen på Jesus Kristus som gjorde det.

Du gjør det bare fordi Faderen sier det. (Er ikke det fantastisk? Bare for å være lydige barn og slippe å bekymre seg for noe annet. Jeg vil bare glede faren min.) *Du trenger ikke bekymre deg for det. **Du gjør det bare fordi Faderen sier det.***

Og det er det levende Ordet i deg, og **Gud er i deg, som manifesterer seg akkurat som Han var i Kristus.** Du sier: «**Som Han var i Kristus?**»

Vel, hvordan det? Bibelen sier i **Filipperne 2:13: *Det er Gud som virker i deg, både for å ville og for å handle.*** Så du ville ikke engang vært villig hvis det ikke var for Ham i deg, villig. Du tenker, 'Vel, jeg vokste opp i dette budskapet, og jeg skal klare det.' Nei, det gjør du ikke, bare fordi du oppdrar i budskapet. Du kommer til å klare det eller ikke, enten vil Han det, eller så vil Han ikke. Enten var du i Guds sinn før verdens grunnmurer for å være der, eller så var du det ikke.

Så, ***du gjør det bare fordi Faderen sier det.*** Og det er det levende Ordet i deg, og **Gud er i deg, som manifesterer seg akkurat som Han var i Kristus.** Du sier: «**Som Han var i Kristus?**»

Ja, sir. Han sa: '*De gjerninger jeg gjør, skal også gjøre for dere; enda mer enn dette, for jeg går til min Far.*'

Nå, det er Hans Ord, **Johannes 14:12. *Han ga det løftet.*** Alle vil tro at det var inspirert. Det er bror Branham som fortsatt snakker. Husk, hvis det er i blått, er det ham. Og hvis det er i rødt, er det Bibelen.

Og...*"Så om en liten stund vil verden ikke se Meg mer, men du skal se Meg, (Hvordan? Du ser dem i deg. Greit.) for jeg vil være med deg til apostlenes tidsalders ende ?"*

Nei. "Jeg vil være med deg, selv i deg til verdens ende." Hebreerne 13:8 sa: "Jesus Kristus er den samme i går, i dag og for alltid." Han er med oss.

Grunnleggende grunnlag for tro 55-0113 s.14 *Nå, hvis vi kunne kaste oss helt til Gud og Hans vilje og bli fortapt i våre egne tanker, og **bare la Kristi sinn være i oss,***

Husk forrige uke, da snakket vi om alle skriftstedene som handler om å være i Kristus. Og vi viste deg at det er det salvede ordet. Se, han sa ikke at vi skulle være i Jesus, en mann. Det er umulig. Jesus, da Han sa ***at hvis du ikke spiser dette kjøttet og drikker dette blodet, har du ikke noe liv i deg,*** mente Han ikke å spise Ham fysisk. Som bror Branham sa, handler det om Kristus, det salvede ordet.

Så bror Branham sier: *Nå, hvis vi kunne kaste oss helt for Gud og Hans vilje og bli fortapt i våre egne tanker, og **bare la Kristi sinn være i oss,***

de samme handlingene til Ånden ville virke gjennom oss akkurat som de naturlige tingene gjør, akkurat det samme.

Fordi vi først ble skapt for det formålet å kontrollere, styre, prise Gud, og leve for Gud.

Nå sa Jesus: «Om dere blir i Meg og Mine ord blir i dere, kan dere be hva dere vil, og det skal bli gitt dere. Hvis dere blir i Meg og Mitt Ord blir i Dere..."

Vel, hvordan skal vi leve i Ham?... Han er Ordet. Greit. Med andre ord sier han: ***På den dagen vil du vite at jeg er i Faderen.*** Hvordan er det mulig? Greit, fordi Han er Ordet. Han er det manifesterte Ordet. Jeg, det manifesterte Ord, er i Min Far, som er Ordet, og jeg i Ham, og Han i deg og meg. Hva er det? Det manifesterte Ordet er i meg.

Nå er Faderen og Hans Ord uatskillelige, for Ordet er Hans Sønn. "I begynnelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud.

Og Ordet ble kjød og bodde blant oss."Gud og Hans Ord er uatskillelige. Du kan ikke ha Gud uten å ha Hans Ord, og når du har Hans Ord, har du Gud.

I dag tidlig skal vi snakke om tanken rundt vår fremvekst i Hans bilde, og vise vår kjærlighet til Ham ved måten vi gjenspeiler og reflekterer Hans gud-liv og Gud-kjærlighet.

Nå, ser du, folk forstår ikke. De sier, Vel, jeg har ånden, som om det er en vare. Når du fikk Ånden, fikk du Livet. **Mine ord er Ånd og de er Liv**. OK? Så hvis du har Hans Ånd, har du Hans Liv. Vel, da har du også Hans natur. Så du skal gjøre som Han sier. Du skal gjøre som Han sier. Du skal si det Han sier.

Jeg tror vi er på et punkt i dette endetidskappløpet hvor vi skal komme mer og mer i harmoni med vårt forutbestemte bilde som Gud hadde i sitt sinn og projiserte frem til å være manifestert i denne timen.

Du sier, hvordan sier du det? Bror Branham demonstrerte. Han sa: Legg hånden din opp her, så vil du se en skygge på veggen. Men legg hånden nærmere veggen, og skyggen blir mer og mer det samme som du ser på veggen. Så jo nærmere vi kommer vår forutbestemt, forutbestemte tilstand, jo nærmere vil vi komme, og den skyggen vil bli som bildet, ok? Og det ble projisert i Gud, i Hans sinn, foran verdens grunnvoller. Det ble talt om Gud, og Han sa: Dette skal skje. Og så nærmer vi oss det tidspunktet hvor det faktisk manifesterer seg i denne timen.

Tenk bare på det. Vi er ordinert som Guds sønner til å bli projisert frem i manifestasjon. Tenk på det. Projisert inn i manifestasjon. Og hvis Han så oss før verdens grunnmurer på den måten, kan du være sikker på at det er en avtale.

Akkurat som Skriften erklærer Guds projeksjon inn i Sønnens legeme, hvor Sønnens kropp ble det uttrykte bildet av Gud for mennesket.

For vi leser i **Hebreerne 1:3 Hvem som er glansen i sin herlighet og det uttrykkelige bildet av sin person...**

Legg merke til at Guds ord sa at Jesus var «Det **uttrykksfulle bildet av sin** (Guds) **person**».

Nå betyr ordet **express** :

1. Å sette frem, manifestere eller vise frem.
2. Å gjøre kjent
3. Å formidle en representasjon av:
4. Å representere
5. Å presse eller presse ut,
6. Sendes med spesiell budbringer. Det er det vi har hatt i denne timen.

7. I genetik betyr det

en. For å få (seg selv) til å produsere en effekt, bruk av et gen: Genet uttrykte seg selv.

Se hvert frø etter sitt slag. Hvis frøet er der, vil det manifestere det samme som frøet gjorde. Det vil manifestere seg, det vil projisere.

b. *For å manifestere effektene av (et gen): de som arver genet uttrykker det.*

c. *Å manifestere (en genetisk egenskap): Alle i studien uttrykte samme egenskap eller natur.*

Og det er interessant at i vår ordbok handler over halvparten av definisjonene av ordet '**uttrykk**' om at genetikk uttrykker en arvelig egenskap eller natur. Se? Det er skjult, det er skjult. Som Gud har skjult fra verdens grunn, men som nå skal uttrykkes i deg.

Nå, i **Hebreerne 1:3**, får vi høre om Jesus med henvisning til Gud, Hans Far, at '*Han er det uttrykkelige bildet av sin person,*' ... Jesus er det uttrykkelige bildet av Gud, Hans Fars person...

Derfor sa bror Branham at det ikke er to personer, det er én person. Med andre ord, fordi det er Gud som uttrykker seg gjennom et kar. Ok, som bror Vayle sa, at Jesus faktisk var Guds kar, men Han lånte det til sin Sønn. Nå, hvis jeg har et bilde av en person, er det ikke personen, ikke sant? Men det er et bilde av personen. Det er et bilde. Og Jesus var Faderens bilde.

Dette ordet '**person**' som Jesus er det uttrykte *bildet av*, taler om Guds person, hans Far.

Likevel brukte Paulus i **Hebreerne 11:1** det samme greske ordet '**Hupostasis**' da han sa: *«Nå er troen '**Substansen**' (Hupostasis, 'personen') av det man håper på, beviset på ting som ikke er sett.»*

Så, **tro** er '**personen**'... Ikke **et** menneske. Ikke **et** stoff. Men '**Personen**'... Så, hvis du ikke har Personen, hvordan kan du da ha hans tro?

Du kan ikke få den. Du kan ha katolsk tro, du kan ha baptisttro, men du har ikke troen på Jesus Kristus med mindre du har Jesus Kristus.

For tro er '**personen**', tro er '**substansen**'... Det håper vi på.

I **2. Johannes 9** leser vi: *«Hvis dere ikke har eller gjentar Kristi lære, har dere ikke Gud og gjenspeiler dem ikke»...*

Faktisk sier han i 1 Johannes 5:12 *at hvis du gjentar Sønnen, vil du gjenspeile livet. Hvis du ikke ekkoer Sønnen, vil du ikke ekko livet.* OK? Så det er veldig åpenbart at du må ha Sønnen der.

Og derfor er Gud, som er Den Hellige Ånd, det vi håper på. **Han er substansen** i det vi håper på. **Han er beviset** på det vi ikke ser, smaker, føler, lukter eller hører.

Fordi Han er den usynlige, udødelige kongen. Jesus ble projisert fra Guds sinn inn i en fysisk substans som person, for å reflektere Guds natur til en tapt og døende verden.

Tenk på det nå. Han reflekterte ikke Jesu natur som mann. Han reflekterte Jesu natur som Gud. Husk, han kom i sin fars navn.

Fra sin preken, Identifikasjon 63-0123 s: 21, sa bror Branham: *«Men da han så at Hans skaperverk hadde falt, formet nå Hans egen kjærlige karakter seg til Kristi person.*

Guds egen kjærlighetskarakter projiserte seg selv i mennesket, Kristus. Som Paulus, som snakker her, *«Tenker at det ikke er ran for å være likestilt med Gud»,* snarere.

Se, **hans egen karakter formet den typen person.** Å, ingen kunne noen gang gjort det, bortsett fra Gud."

Branham sa om ham i **Sirs, We Would See Jesus 57-1211 021**, **Nå ble Jesus født med ett formål, nemlig at Gud skulle manifestere seg gjennom det legemet.**

Gud var i Kristus og forsonet verden med seg selv.

Legg merke til at det ikke sto at Gud var Kristus. Og hvis du leser det som at Gud var Kristus, tar du feil. Du tar feil. Du skjønner, Gud er ikke selve salvingen. Jeg mener, Han har salvingen i Seg. Som Bibelen sier, Gud er lys, Han har sitt liv. Da bror Branham sa: Da Gud talte, sa han: *'La det bli lys.'* Han sa at Han projiserte sin Sønn, og Hans Sønn (tanken om Sønnen) ble det Lyset. Han var faktisk Logos som kom ut av Gud, projeksjonen av Guds liv.

Nå, hvis jeg tar litt blod ut av meg, har du hele meg der inne. Du har DNA-et mitt. Og så, da Logos kom ut av Gud, hadde du hele Gud i den Logos som Gud talte.

Han var en kropp som ble gjort fysisk, slik at menn og kvinner kunne se hva Han tenkte, og Hans uttrykk til folket i Hans takknemlighet.

Og **sin holdning til hele menneskeheten uttrykte han gjennom Kristus.** Kristus virket å være en dobbel personlighet.

Han snakket noen ganger, og de klødde seg i hodet; og de forsto ham ikke. Han sa én ting én gang, så ut som det, og noe annet en annen gang.

Det det var, var Jesus som snakket, og så Kristus som snakket. Jesus var mannen. Kristus var Gud som var i Ham. *"Ikke jeg som gjør det hele:*

Min far som bor i Meg, Han gjør arbeidet."Ser du? Gud vil ikke dele sin herlighet med noen.

Selv Jesus sa ikke at jeg gjør disse tingene. Han sa: Gud gjør dem gjennom Meg.

Det er akkurat det apostelen Johannes sa i **1. Johannes 1:1** , *det som var fra begynnelsen*, (nå, spør vi oss selv, hva var i begynnelsen? Det som var fra begynnelsen. I **1. Mosebok 1:1**, *i begynnelsen, Gud...*

Så vi fikk **Johannes 1:1** matchet med **1. Mosebok 1:1** *I begynnelsen Gud...* og **Johannes 1:1**: *I begynnelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud og Ordet var Gud.)*

Det som var fra begynnelsen, som vi har hørt, som vi har sett med våre øyne, som vi har sett på, og våre hender har holdt, av livets ord;

2 For livet ble åpenbart, og vi har sett det, og vitner, og vis dere det evige liv, som var hos Faderen, og som ble **åpenbart for oss**.

3 Det vi har sett og hørt, forkynner vi for dere, så dere også kan ha fellesskap med oss: og sannelig er vårt fellesskap med Faderen og med hans Sønn Jesus Kristus.

Nå er 'og' en konjunksjon. Og bror Branham sa at det skiller to ting, far **og** sønn. Du kan få hvilket som helst barn som kan lese. Du ber ham lese flere av Paulus' åpningsbrev, som **Gud og Far til vår Herre Jesus Kristus**. Du sier nå, hvor mange er det? Vel, de ville si at det finnes én som er Gud, og han er også Jesu Far.

Så det er teologien som ødelegger folk. De tror Gud er én, som fingeren din er én. Og bror Branham sa: Han er ikke en slik fingeren din er. Eller de gjør dem til tre personer. Vel, hvis du er kropp, sjel og ånd, er du tre personer. Greit, så jeg er et treenig vesen. Gud er et treenig vesen.

3 Det vi har sett og hørt, forkynner vi for dere, så dere også kan ha fellesskap med oss: og sannelig er vårt fellesskap med Faderen og med hans Sønn Jesus Kristus.

Så vi så den bokstavelige Livets Kilde leve seg ut blant mennesker i kroppen til Hans Sønn. Gud som uttrykker seg i sin sønn. Jesus sa: «**Når du ser meg, ser du også Faderen.**» Hvorfor? Enheten vil stoppe der, og de vil si: Vel, du skjønner, Han er én fordi **når du ser Ham, ser du Faderen**. Men det aller neste verset sier: **For Faderen er i Meg**. Se, de fleste så bare kjøttet, mannen, og de sa: Vel, du kan ikke gjøre de tingene. Men Guden som var i mannen kunne gjøre det.

Som bror Vayle alltid sa: 'Ta øynene vekk fra karet og se på Gud som bruker karet.'

Fordi han var så ett med Gud at alt han gjorde var det Faderen viste Ham å gjøre. *"Faderen arbeider og Sønnen arbeider hittil"*. Og bror Branham sa: Han måtte ha en visjon.

I sin preken, **Kristus er identifisert, samme 64-0415 P:26**, sa bror Branham: *Han var Guds åpenbaring. Han var Gud i Kristus, som forsonet verden med seg selv. Han uttrykte det Faderen var i seg selv.*

Vel, hvordan kan Bibelen da si, og bror Branham sa, 'Det var Gud i Kristus, som forsonet verden med seg selv.' Det er skriften. Men så sier Bibelen: 'Kristus i deg.' Hvordan kommer du til det? Fordi det er det salvede Ordet. Det salvede ordet, Gud var i det salvede ordet manifestert, og du blir det salvede ordet som manifesteres. Ingen forskjell, for du er en sønn. Du er bestemt til å komme frem i Hans bilde. Nå kan du se deg selv i speilet og si: Wow, jeg vet ikke hvordan Han skal klare det. Vel, hør her, Gud kan gjøre hva som helst.

Og du ser på en 70 år gammel mann som faller fra hverandre i stedet for å se på den 16 til 20 år gamle personen Gud ser deg som. Hør nå, det er så morsomt, men vi går gjennom livet, og vi ser alle disse endringene, og de skjer så fort, og likevel er det ingenting for Gud. For tusen år med mennesket, det er lang tid, er bare en dag med Gud. Så Gud ser det lille kimfrøet manifestere seg helt opp i voksen alder. Og Han ser det på en dag, og vi ser det på tusen år. Så tiden går veldig sakte for oss. Men det er ikke med Gud.

Han uttrykte det Faderen var i seg selv.

Han sa: «Jeg gjør alltid det som gleder Faderen. (Og det burde vi også. Vi er sønner.) Og jeg og faren er ett. Faderen bor i meg. Når du ser Meg, har du sett Faderen.»

Og Jesus sa i **Johannes 17:22**: *Far, jeg ber om at den samme herlighet, den samme mening og verdier og dom som Du ga meg, som gjorde meg ett med deg, jeg ber om at det skal bli gitt til dine sønner, så de også må bli ett med oss slik du er med meg.*

Så hvis du tenker på Gud i termer av én som fingeren din er én, er det ingen måte det kan skje på. Men når du innser at når Gud uttrykker seg selv, sitt ord gjennom kroppen din, når det salvede ordet uttrykkes gjennom kroppen din, da er det Gud. Derfor sier jeg at det ikke er et barn, det er ikke en voksen, det er Gud som gjør disse tingene fordi ingen kan gjøre disse tingene bortsett fra at Gud er i dem. OK?

Han sa: «Jeg gjør alltid det som gleder Faderen. Og jeg og Faderen er ett. Faderen bor i meg. Når du ser Meg, har du sett Faderen.»

Med andre ord, **Han uttrykte Gud, Ånden, så mye i Ham at Han og Faderen, det var ikke et ran for Ham å være den samme personen.**

Ser du, hvis jeg har et bilde av skyen, eller la oss bare si mannen, ok, vi har mannen, og vi har salvelsen på mannen der på bildet. [Bror Brian peker på bildet av Ildsøylen over Bror Branham.] Vel, hvis jeg fikk bildet av mannen. Jeg forventer at mannen ser slik ut i virkeligheten, for det er et bilde av ham. Greit? Nå er bildet ditt, din teofaniske tilstand, i ferd med å komme sammen igjen. Bror Branham sa: «*Nå har du hørt fra din teofani*», med henvisning til når du blir født på ny. Og jo nærmere du kommer den, den forutbestemte tanken om Gud, desto nærmere vil bildet ditt ligne det som er der. Inntil du får vekslepengene dine, og da er du der.

Nå tenker du kanskje, hvordan kunne to separate vesener bli én person? Hvordan kunne en annen person bli den andre personen? Hvordan kunne det være? Vel, bror Branham lærte oss alltid,

"Hvis du har Dillingers ånd i deg, vil du rane banker. Hvis du har Beethovens ånd i deg, vil du skape musikk. Så, hvis du har Guds Ånd i deg, vil du gjøre Guds verk.»

Det er bare så enkelt. Jeg vet ikke hvorfor folk gjør det så vanskelig å forstå det, og jeg vet hvorfor, fordi de ikke har det. Hvis de hadde det, ville de ikke sagt: Det eksisterer ikke. Den eksisterte bare i Bror Branham. Men hvis de har det, vil de si, vel, jeg vet, jeg har sett det. Jeg har sett hvor Gud har tatt over. Jeg har sett hvor Gud har gjort disse tingene.

Fordi vi har tre deler av vårt vesen, og to deler er overnaturlige, mens kjøttet bare er en maske eller et kar for vår ånd og sjel å bo i, for å uttrykke livet som er inni.

Derfor, hvis vi blir født på ny, og Guds eget liv vokser opp i oss, burde da ikke den Ånden handle ut sin egen natur i vårt kjød?

Hvis vi har Guds Ånd i oss, Hans liv, skjønner du, folk forstår ikke Ånden. Som jeg sa tidligere: '**Mine ord er Ånd, og de er Liv.**' Så det er det samme. Hvis du har Hans Ånd, har du Hans Liv. Jeg husker at jeg for mange år siden snakket med en mann, og han sa: Vel, jeg forstår bare ikke hvordan bror Vayle har så mye ord, men likevel så lite ånd. Og jeg tenkte, bror, du forstår bare ikke.

Faktisk, første gang jeg dro for å bo hos bror Vayle. Og han sa noen ting, og jeg gikk til sengs fordi jeg var rettferdig, vet du. Og jeg gikk til sengs, og jeg sa: Å, Herre, hvorfor er han så snoren? Og Herren talte til meg og sa: 'Hvilken av mine profeter var det ikke? Hvilken av

mine Guds menn var ikke gamle skapninger?' De hadde bare fått nok av det de så. Og derfor sa de det. Så hvis jeg sier ting du ikke liker, tilgi meg, men det er bare det at jeg er en sliten 72 år gammel mann som går inn i 73 og har fått nok nå.

Burde ikke selve naturen til Livet som tar over vårt fartøy, projisere den naturen gjennom vårt fartøy?

Fra sin preken **Identification 63-0123 P:65** sa bror Branham: *«Hvis du var på den tiden, hvilken gruppe ville du vært identifisert med?»*

Med profeten med det rettferdiggjorte Ordet, selv om de var i mindretall? Eller ville du vært med folkets mening? "Vel, jeg sier deg, jeg tror den mannen er gal."

Og den eneste måten du noen gang vil vite at han ikke er gal, er om den samme guden åpenbarer for deg det samme Han åpenbarte for Moses.

Og den eneste måten jeg visste at bror Vayle hadde rett, var fordi han hadde rett og jeg tok feil. Jeg trodde du måtte være, «Gud velsigne deg, min bror», vær snill og mild mot alle. Og jeg innså at Jesus gikk inn i tempelet med en pisk. Du vet, han var ikke snill og mild.

Og bror Branham sa: *Og den eneste måten du noen gang vil vite at han ikke var gal, er om den samme guden åpenbarer deg det samme Han åpenbarte for Moses.*

Husker du, de prøvde å steine Moses? Hvorfor skulle de prøve å steine Moses? Var han ikke bare en snill gammel prest? Han hadde Ordet, og Ordet er skarpt og skarpt. Den har et tveegget sverd som kutter til og med til bein og marg.

Og den eneste måten vi noen gang vil kunne være Guds og Guds sønners bilder på, er at Gud åpenbarer seg for oss og uttrykker seg selv gjennom sitt Ord for oss, og oss for verden.

Det er den eneste kanalen, for Kristus var bildet her på jorden hvor du kunne se Gud i et menneske, Guds uttrykte bilde, fordi Gud var så mye i ham at de var ett.

Og nå, da Kristus dro, helliget Han kirken slik at kirken kunne ta Hans plass og uttrykke Guds ord. Se? Det er den eneste måten det kan gjøres på. Å, herregud.

Når kirken uttrykker kirken, er det Antikrist. Når kirken har programmer som ikke er i Ordet, er det Antikrist. Når kirken har et hierarki som ikke er uttrykt i Ordet, er det Antikrist. Ok, så vi vil uttrykke Ordet. Ordet, ordet, ordet. Vi er en Word-kirke.

66 Ville du vært med de populære folkene som hadde den populære oppfatningen? "Så lenge jeg tilhører kirken, og kanskje fordi jeg danset i Ånden, har jeg det bra."

"Hei, jeg danser i midtgangene, det gjør meg religiøs." Jeg bryr meg ikke, du kan være så religiøs du vil. Religion redder deg ikke. Ordet redder deg. Men **«vi kaster ut ordet, men vi danser i midtgangen, og vi har det bra»**. Nei, du er ikke ok. Du er fortapt. Du er fortapt.

Kanskje, "Fordi jeg har snakket med tunger, har jeg det bra." Eller kanskje, «Vi har en god pastor, og jeg har det bra.» Nå, de tingene er lojale. Jeg har ingenting å si imot det. Det stemmer.

*Men denne frelsesplanen er en **individuell affære for deg**.*

Jeg bryr meg ikke om du satt rett under bror Branham. Det spiller ingen rolle med Gud. Tror du på det han lærte? Jeg bryr meg ikke; det er det samme med bror Vayle. Du sier, Vel, bror Vayle er min pastor. Hva så? Og de fleste av dere er fortapt fordi dere ikke forsto hva han lærte dere fra bror Branham og Paul. Bror Vayle tok ikke med noe nytt, han tok med det Bror Branham hadde med. William Branham brakte ikke noe nytt, han brakte det Paul brakte. Paulus brakte det Jesus brakte. Ok, så det er en drypp ned hele veien.

*Men denne frelsesplanen er en **individuell affære for deg**.*

Hver og en av dere her inne må ha et individuelt forhold til Gud.

Å tale i tunger er en gave fra Gud. Å danse i Ånden er Guds nærvær og herlighet.

Men at du lar din karakter formes i Guds bilde, at Han projiserer Seg selv, og at du er Hans avgud som går på jorden, det uttrykte bildet av Ham...

Det er en munnfull, men er du det? Gjør du dine egne ting som jeg nevnte forrige uke? Er du delvis Gud og delvis menneske? Med andre ord, er du så mye delvis menneske at du fortsatt gjør de maskuline tingene og ikke de gudfryktige tingene?

Ville du vært villig til å gjøre det i Noahs dager? (Vent litt, Noah. Du vet, du sier kom inn i arken, men jeg har noen ting å gjøre. Vel, det begynte å regne, du er låst ute.) Eller ville du vært på den kritiske siden, kritisert både profeten og hans Gud-sendte budskap? Nå, tenk på det.

Det er de «Tro på tegnet»-gutta, de tror de har mer rettferdighet enn profeten hadde. Han hadde mer i en liten negl enn de noen gang vil få, for de har ingen. De har ingen.

Hvilken side tror du, i din nåværende tilstand, ville du tatt? Nå, vær ærlig,...

Så vi ser at Gud ønsker å projisere sitt eget liv, sin egen natur inn i og gjennom våre kar, slik Han gjorde gjennom sin egen Sønnns kar.

Du skjønner, hvis du er en sønn og denne personen er en sønn, og denne personen er en sønn, har dere alle det samme DNA-et i dere. Spesielt hvis du ikke har en mor. Du har bare en far. DNA-et ditt kommer fra faren, han hadde alt. OK? Og det er derfor vi har det per porsjon. Greit? Men vi skal uttrykke disse egenskapene til Faderen. Han er full av barmhjertighet. Har jeg nåde? Han er full av nåde. Viser jeg nåde til alle? Du skjønner, vi må se på disse tingene og si: 'Ok, det er det Gud er. Nå, reflekterer jeg det?' Eller reflekterer jeg djevelen som hugger ned naboen sin og alt annet? Så vi ser at Gud ønsker å projisere sitt eget liv, sin egen natur gjennom våre kar, slik Han gjorde gjennom sin egen Sønnns kar.

Faktisk sa bror Branham at Gud hadde en tredelt plan, først å projisere seg selv gjennom sin Sønn, og deretter gjennom sine andre barn,

og til slutt til stedet hvor han kan være sammen med oss slik han gjorde med Adam i Edens hage før fallet.

Og som jeg sa, det finnes kirker som sier: «**Vel, alt som var i Gud, helte Han ut i sin Sønn. Og nå forkaster de Gud, og de sier: Alt som var i Gud er i Kristus.**»

Så tar de det andre glasset og sier: «**Alt som var i Kristus, helte han inn i kirken. Og nå har vi ingen far. Vi har ikke en sønn. Alt er i kirken.**»

Vet du hva? Og de er fortapt. De er fortapt. Hvis alt som var i Faderen, helt inn i en Sønn, er det fortsatt alt som er igjen i Faderen. Nå har han det samme livet. Så nå er alt som er i Faderen helt i Sønnen. Han har liv.

Se, hvilken menneskesønn er her inne? Hva? Hvilke barn? Da faren din fødte deg og deg. Ok, det er to. Vi har to her inne. Vi har deg. To gutter føder ham. Faren blir ikke mindre, han blir ikke mindre på noen måte. Som jeg sa da jeg var i Ungarn, sa jeg, jeg tror, David hadde 500 barn.

Jeg sa: 'David ville sannsynligvis hatt et større hode da han hadde 500 barn enn han var da han hadde ett barn.' Med andre ord, jeg bare tøyset. Men faktum er at en mann ikke blir mindre. Du kan ta et lys og tenne 100 lys. Lysene er ikke mindre. Lyset er fortsatt der, men det er tent hundre forskjellige lys, ok? Nå har alle de hundre forskjellige lysene samme lys.

Akkurat som bror Branham sa: 'Slik går Gud gjennom kirkens tider, slik Han gjorde i tabernaklet i ørkenen.' Det første lyset fikk sitt lys fra originalen, fra Ildsøylen på alteret. Så tente det første lyset det andre lyset. Nå hadde den samme lys. Så tente det andre lyset det tredje. Den hadde samme lys. Den tredje tente den fjerde, samme lys. Og gjennom kirketidene har Guds Ånd beveget og gått videre med hvert barn, akkurat som den var i deg, så var den i faren din, så bestefaren din, hele veien tilbake.

Og så ser du det samme livet som pågår nå, det er en representasjon, men som en naturlig forbindelse, konfigurasjon av hvordan Gud gjør det med oss. Det er bare det at Gud ikke omgår det og plutselig sier: Vel, jeg har et mirakel. Jeg skal omgå hele familien. Jeg kommer bare til å velge deg. Gud har barn, ja, hele veien gjennom. Når det gjelder bror Branham, finner du ut at et barn har rødt hår, sier du: Vel, jeg har ikke rødt hår, men bestefaren din hadde det, vet du. Så du finner ut at du kan spore genene hele veien gjennom, og til slutt til stedet hvor han kan ha fellesskap med oss slik han gjorde med Adam. Det er det Han gjør i dag.

Kristus er mysteriet 63-0728 s.85 *Nå, det er da Han kan uttrykke sine forrang. Ser du? Han har mannen eller personen slik at han ikke kjenner annet enn Kristus. Skjønner du hva jeg mener? Greit.*

*Det er det andre. **Først, å uttrykke seg fullstendig: Gud i Kristus.** (Det gjorde han. Gud uttrykte seg fullstendig i sin Sønn.) **For det andre, å ha forrang gjennom dette i Hans kirke (som er Hans legeme, brud) til...***

Han kunne ha forrang til å uttrykke seg gjennom dem. Greit.

Så kommer Gud ned, uttrykker sitt liv gjennom den førstefødte Sønnen. Apostelen Paulus kalte ham '**Den førstefødte sønn i en stor brødrfamilie**' i **Romerbrevet 8:29**. Så Gud uttrykte det livet gjennom Jesus. Nå er Jesus eksempelet vi følger, at Han kunne ha forrang til å uttrykke seg gjennom dem.

Og for det tredje, å gjenopprette riket til sin rette posisjon som falt ved synd ved den første Adam, tilbake til der Han gikk i kveldens kjølige tid med sitt folk, snakket med dem, hadde fellesskap med dem.

*Og nå hadde synd og død skilt dem fra **Hans nærvær og hele Hans uttrykk.***

Kristus er mysteriet 63-0728 s.179 ***Først for å uttrykke seg i Kristus, og så uttrykte Han seg gjennom kirken, og det samme, Kristus var Ordet.***

Og **kirken blir Ordet når den lar Ordet gå gjennom dem.** Men når de aksepterer den hybride valøren, hvordan kan Ordet gå gjennom den?

Med andre ord, når du nøye deg med et kirkesystem i stedet for Ordet, har du forurenset hele systemet. De sa ofte: «Vel, å, bror Branham tok feil i kirkealderboken». De prøver å si: Vel, bror Branham tok feil fordi han sa det finnes to bøker om livet. Vel, bror Branham snakket om Gud. Livets bok begynte med Gud. I bunn og grunn gikk Livets Elv som rant ut fra Guds trone inn i Hans Sønn og Eva, fordi hun er en del av ham. Men så, mens den gikk nedover, injiserte slangen en annen væske i bekken, og nå har du Livets Bok. Og nå har du to bøker. Du har Livets bok, de levendes bok, og du har boken, Lammets Livets bok. Ok, så du har God seed-genet som går ned, men nå er det i en forurenset bekk.

Husk, Noah var den siste mannen som var genetisk perfekt. Vi har alle en blanding av noe slag. Men pris Gud, vi har også Guds genet, og det er det viktige.

Så sa han: Og **kirken blir Ordet når den lar Ordet gå gjennom dem.**

Den er jordnet; så forårsaker den en kortslutning og en sikring springer. Se? Men når strømmen flyter fritt, **uttrykker Guds Ord seg. "De gjerningene jeg gjør, skal du også gjøre."**

Og i de siste dager skal det skje: «Se, jeg sender deg Elia, profeten, og han skal vende barnas hjerter (altså forståelsen) tilbake til fedrenes tro (eller åpenbaringen).»

Og husk, åpenbaring er en manifestasjon av Guddommelig Sannhet. Det er ikke det du vet i ditt sinn som er det du ser skje, for Gud tolker sitt Ord med hva? Han får det til å skje.

180 Og der **inne ville det komme en tid da Han kunne uttrykke seg i sin guddommelige fullhet (guddommelighet) gjennom sin kirke**, ha forrang i denne kirken. Å, herregud. Hva?

Den salvede mannen, nå det salvede folket (å, min), for å bringe tilbake den salvede bruden og brudgommen.

Salvet av hvorfor? Å akseptere det Eva avslo (og Adam), **komme tilbake med salvingen av Ordet**, fordi Han sa: «Mitt Ord er Ånd.» Se?

Salvet med Ordet. Det Eva takket nei til, kommer han tilbake, og vi aksepterer.

Husk forrige uke, når vi er i Kristus, betyr det at vi er i det salvede Ordet for sesongen.

Shalom 64-011 7 «Ingen har sett Gud på noe tidspunkt, men den enbårne av Faderen har kunngjort Ham.» Se? Med andre ord, Gud ble identifisert.

Ordet deklarerer betyr å uttrykke. Så den enbårne Faderens Sønn, uttrykt, manifesterte Ham. OK?

Guds person ble identifisert i kroppen, Herren Jesus Kristus, så han var Guds uttrykte bilde.

Eller, Gud som uttrykker seg gjennom et bilde, se, gjennom et bilde, mennesket. Gud uttrykte seg for oss, og Han var Gud.

Ikke tredjeperson eller andreperson; Han var Personen, Gud. Han var Gud selv, identifiserte seg selv, slik at vi kunne føle Ham.

Du skjønner, selv de som sier, Vel, det finnes bare én Gud. Han hadde en sønn. Og de tar feil også. Greit? Med andre ord, jeg kjenner et kirkesamfunn, og de er Guds kirke i Kristus, og de er i Atlanta. De har et college der. Og de tror ikke på en treenighet. De tror på én Gud, Han hadde en sønn. Men, se, de har en misforståelse, ok? Og jeg tror mange som sier, vel, jeg tror det finnes én Gud, han hadde en sønn, og de prøver å kjempe og gjør, vel, nei, han var en mann. Han var en mann. Han var en mann. I stedet for å si, vel, han var et menneske, men han var Gud, skjønner du?

Og det er det bror Branham sier her. Han var Guds uttrykk. Og hvis du er så fokusert på et kar, går du glipp av guden som bruker karet. Og det er det de gjør, og det er det Enheten gjør. De er så fokusert på fartøyet at de ikke engang ser fartøyet. De ser Gud, og det er alt. Og derfor forstår de ikke. De kaster bare hele bildet ut. De ser ikke på uttrykket, ok? De ser bare på Gud. Vel, det er bedre, tror jeg, enn den andre måten, hvor du bare ser på uttrykket og sier: Vel, det er tre guder i én person.

Så du må ha en balanse for å vite at når du ser Jesus, så du Gud. Du så Gud som var i Ham. Du vet, hvordan kan du overse hva Gud gjorde når en mann ikke kunne gjøre de tingene, men Gud kunne?

Nå, fra **As I Was With Moses 51-0503 E-15** tror jeg at Faderen var i Ham, at **alle de store tingene som var Faderens, ble gitt til Hans Sønn, alle de store velsignelsene og gavene;**

for Han var bare det uttrykte bildet av Faderen. Og i Ham bodde all Guds rikdom, som bodde i Ham her, og så opp.

Og Han sa: «*Jeg og min far er ett. Min far bor i meg.*» Akkurat det Jehova var, Jesus var. Faktisk er Jehovas Frelser det navnet Jesus er.

Han var det uttrykte bildet av Ham. Han var gudeformet her ute, og alle Guds krefter ble formet til, og lagt i en menneskekropp.

Han sa: «Det er ikke jeg som gjør det hele; det er Min Far som bor i Meg; Han gjør alt.»

Nå, hvis du ikke forstår dette, kommer du til å tro at Gud døde for dine synder.

Vel, på en måte døde han indirekte for dine synder. Men Gud kan ikke dø. Han er den udødelige kongen. Så Sønnen hans gjorde det. Så Gud måtte ha en plan for å frembringe det offeret. Akkurat som Abraham ofret Isak, var det en forutsetning for det Gud gjorde for oss.

Nå, fra **The Spoken Word is the Original Seed**, ser vi i avsnitt **21** og **22** at bror Branham forteller oss at hvert frø må komme frem eller **uttrykke naturen etter sin art**.

Og vi vet at han snakker om Guds Sønn som kommer frem eller blir projisert som selve bildet av sin Far. Men i avsnitt 23 forteller han oss at Guds ord fortsetter og fortsetter og fortsetter. Se, jeg tror at mange som så at det finnes én Gud, og han hadde en sønn, ikke så sønner, eller de ser ikke sønner fordi de ikke ville angripe hverandre slik de gjør hvis de så sønner. Men se, det ordet fortsetter og fortsetter og fortsetter og fortsetter,

som for å fortelle oss at Gud også har andre frø, som må komme frem og projiseres inn i det samme bildet, som reflekterer den samme naturen.

Identifikasjon 63-0123 23 *Nå derfor, Hans kjærlige kjærlighetskarakter, å, for oss, gjør det klart*

Johannes 3:16: «*For Gud elsket verden slik at Han ga sin enbårne Sønn, for at den som tror på ham ikke skal gå til grunne, men vil ha evig liv.*»

Gud, som projiserte seg selv, og ble menneske for at Han skulle få sin skaperverks form på Seg.

Kristus er mysteriet 63-0728 45-1 *Gud er ikke kjent gjennom utdanning;*

Se, problemet er at altfor mange mennesker har doktrinen i hodet, men de har den ikke i sjelen. Greit? Så de lever det ikke. Så Ordet er egentlig ikke i dem, det salvede ordet. Ordet er det, men ikke det salvede ordet. Du vet, Rhema, ikke Logos.

*Gud kjennes ikke gjennom utdanning; Han vet ikke hvordan han skal forklare det. **Gud kjennes ved enkelhet og ved åpenbaring av Jesus Kristus hos den mest analfabete person.***

*Se? **Ikke din teologi; det er en åpenbaring av Jesus Kristus.** "På denne steinen skal jeg bygge min kirke." Ingen andre steiner er akseptert; Ingen andre ting er akseptert; ingen annen romersk stein; ingen annen protestantisk stein;*

*ingen annen skole; ingen annen ingenting; men nettopp om **åpenbaringen av Jesus Kristus i et nytt liv.***

Og hva sier ordet åpenbaring i den engelske ordboken? Det er manifestasjonen av den guddommelige sannheten. Se, det er en manifestasjon.

Nå tolker Gud sitt ord ved å føre det til virkelighet. Det er manifestasjonen. Så når du ser dem, tolkningen, du har manifestasjonen, du har åpenbaringen.

*Han, (Gud) født der inne, og **injiserer** (å, jeg elsker det) og **injiserer sitt eget liv, og ditt liv er borte,** (er borte) **og Kristi liv projiserer seg selv gjennom deg med de forrang til folket at de ser selve livet, og gjerningene, og tegnene og underverkene Han gjorde, gjør det samme gjennom deg.***

Ikke gjennom meg. Han har allerede gjort det gjennom meg. Nå må det komme gjennom deg hvis du har samme liv.

Utenom det, er resten ikke engang kalt til i det tatt.

I **Who is this Melchisedec s. 40**, bror Branham snakket om å projisere Gud-liv inn i sin sønn og kalte det en-morphe. **Og nå betyr det greske ordet "En morphe" at han har endret masken sin.**

Og det var det Gud gjorde. Det er den samme guden hele tiden. Gud i form av Faderen, Ånden , Ildsøylen,

Ikke annerledes, men det er en annen maske. Husk, den samme Gud gjør det. Husk, gutten bror Branham snakket om, han var med i et teaterstykke på datterens skole, og han spilte flere roller, så han hadde på seg en annen maske for hver rolle. Slik forklarte bror Branham En Morphe, Gud bruker en annen maske, Gud bruker et annet kar. OK?

den samme Gud ble kjød og bodde blant oss: «En morphe», **brakt ut slik at Han kunne bli sett**. Men det er den samme Gud hele tiden.

Vines **Greek Dictionary** forteller oss at betydningen av «**en-morphe**» er 1) *formen hvormed en person eller ting «slår synet»*; Ytre utseende.

Tenk på det. Det treffer visjonen. Med andre ord, ditt liv projisert, ditt liv i manifestasjon, projiserer visjonen Gud hadde i sitt sinn. Du skjønner, bror Branham måtte vente til hatten var på stolen. Han måtte vente på at manifestasjonen skulle bli slik, ikke sant? At han kunne se at det var projisert. Det Gud projiserte i sitt sinn gjennom visjon, så han nå manifestasjonen av. Det samme gjelder livet ditt.

Nå liker jeg det fordi troen er **Personen**, ikke en person, og Jesus var det eksakte uttrykket for **Personen**. Og **en-morphe** er formen som **Personen** angriper visjonen med...

Med andre ord, når din teofani her ute og kroppen din her, som er født i synd, formet i synd, kommer vi ut i verden og taler løgner. Men du begynner å dø ut av det. Og mer og mer av Guds ord kommer i deg. Den kommer så nær teofanien at den får en visjon. Det er da du får kroppen din forandret. Det er utrolig når man tenker på det.

Så **en-morphe** er formen som **Personen** får visjonen på...

Nå, hva betyr det '**å slå visjonen**'? Som i en kinosal, går du inn og ser en stor blank skjerm, men når projektoren slås på, når lyset treffer skjermen, projiseres bildet på skjermen.

Bildet er med i filmen. Men det du ser på skjermen er når bildet som er der treffer skjermen. Ser du det? Når du kommer så nær det Gud så før verdens grunnvoller. Bildet treffer skjermen. Å, det er så vakkert. Høre? Som jeg sa, i en kinosal.

Lyset treffer veggen, og synet som er i Lyset. Visjonen som er i lyset. Å, det er så godt. Visjonen som er i lyset. Med andre ord, Guds ord. Den treffer veggen og projiserer til deg bildet som var i lyset.

Og «**hvis du vandrer i Lyset slik Han er i Lyset, har du fellesskap med en annen**». Og fellesskap er to kamerater i samme skip, og du og Gud går hånd i hånd slik Enok gjorde, vandrende i Lyset,

Og hvis du virkelig går i lyset, **så blir du og Han den samme personen**... det var det bror Branham sa. Det er hans ord. **Hans Visjon gjennom Kanalen av Hans Lys treffer deg, og du reflekterer Ham. O halleluja!!**

Da **er det ikke lenger du som lever, men Kristus lever i deg.**

Det var det apostel Paulus sa.

Du er korsfestet for deg selv, men likevel lever du fortsatt, men det er ikke du som lever, men Kristus lever og uttrykker seg gjennom deg, og det livet du nå lever i ditt kjøtt,

du lever i troen på Guds Sønn, (eller åpenbaringen, manifestasjonen av Guds Sønnss guddommelige sannhet), hvis tro lever ut i ditt liv for deg, i deg, og gjennom deg... Jøss.

Kolosserne 3:4 «Da Kristus, (Å, dette er vakkert. Husk Kristus, det salvede ordet.) Når Kristus, som er vårt liv, skal vise seg, (skal Phaneroo, skal vise seg i sin sanne karakter.) da skal vi vise oss (eller Phaneroo eller manifestere oss i din sanne karakter) med Ham i herlighet.»

Du pleide å røyke, du pleide å drikke. Du pleide å gjøre dette eller hint. Og du gjør det ikke lenger. Du gjør bare som Jesus gjorde. **Når Kristus, som er vårt liv, begynner å Phaneroo, skal ditt liv begynne å Phaneroo med deg.**

Så, hvis vi viser oss når Han viser seg, og vi lever i Herrens store åpenbaring, hvis vi manifesterer oss i vår sanne identitet når Han manifesterer seg i sin sanne identitet i denne timen,

Så sier han at **«vi skal vise oss med Ham i herlighet»**, som er den samme Doxa, Mening, Verdier og Dom som Han har.

Med andre ord, vi skal manifestere oss når han manifesterer seg med samme sinn som var i Kristus. Hvis det er samme sinn, vil det være samme holdning som Han hadde til Sin Fars Ord.

I **1 Johannes 3:2** leser vi: *«Elskede, nå er vi Guds sønner, og det viser seg ennå ikke hva vi skal bli; men vi vet at når han viser seg, skal vi bli som ham; for vi skal se ham som han er.*

3 Og hver mann som har dette håpet i seg (denne oppriktige forventningen til ham), **renser seg selv, slik han er ren.»**

Du begynner å slutte å lyve, slutte å jukse, slutte å stjele, slutte å drikke, røyke, hva som helst, ser du, du begynner å rense deg selv selv om Han er ren. Du ser bildet. Du går mot bildet.

Da, hvis vi tror at når han viser seg, at vi skal bli som Ham, ville ikke det skape en atmosfære rundt oss slik han hadde? Det gjorde det med bror Branham fordi han var en ettergivende og lydig sønn.

Hvorfor ser vi da ikke det samme blant kirkene i dag?

Efeserne 3:20 *Nå til den som er i stand til å gjøre langt mer enn alt vi ber om eller tenker, etter den kraft som virker i oss,*

Er det kraften som virker i deg for å slutte å gjøre de tingene, slutte å klage, slutte å mase, og stoppe de atferdene du har, og innse at vi blir prøvd. Som bror Branham forkynnte et budskap kalt **En reaksjon på en handling**. Med andre ord, Gud setter en handling i livet ditt, og hvis du banner og banner og alt annet, viser det at du ikke har det. Du ser ikke at dette er en rettssak, ok? Og det ordet fungerer, ok, der det sier, *i henhold til kraften som arbeider i oss.*

Og det ordet «**arbeider**» er oversatt fra det greske ordet **energeo** {en-erg-eh'-o}, og det betyr «å vise sin aktivitet, å arbeide effektivt, og det snakker om energiene til den som utfører arbeidet.» Med andre ord, Guds energi arbeider i deg for å utføre en bestemt handling, ok?

Så vår egen forutbestemmelse kommer ut fra Guds egen hensikt. «å *være forutbestemt etter hans hensikt*».

Guds egen hensikt, *hvor Han arbeider alt etter råd av egen vilje*». Og dette ordet "**virker**" er også **Guds** energio.

Og det betyr *å vise seg frem*. Derfor **er det uttrykket til den som gjør arbeidet**. Det er en effektiv, brennende innsats på vegne av den den den er rettet mot.

Så du ser, da er det ikke du som gjør jobben i det hele tatt, men bare å komme deg unna. Som bror Branham sa, er min største fiende William Branham. Kan du si det også? For hvis du ikke kan, sier du ikke det han sa. Min største fiende er meg selv, og min største fiende er William Branham, kjøttet. Greit, jeg tilber ikke kjøttet (mannen). Jeg tilber Gud som brukte kjøttet.

Ser du? Da er det ikke du som gjør jobben i det hele tatt. Som bror Branham sa. **Hva tror du jeg venter på? Jeg venter på Ham**, før Han kommer, jeg kan ikke gjøre noe.

Så, ser du, da er det ikke du som gjør arbeidet i det hele tatt, men bare å komme deg unna, og la Kristus leve livet ditt for deg.

Nå kan du spørre: Hvordan kan jeg komme meg ut av bildet slik at Gud kan leve livet mitt for meg? Vel, først og fremst **er Han Ordet**, og Han er Kjærlighet. Nå sa Jesus at mitt ord er ånd og liv.

Så livet må styres av Ånden og alt i samsvar med Guds ord. Det er den styrende agenten eller grensene vi har i å leve dette livet. Med andre ord, jeg går ingen steder utover Ordet. Jeg kan bare gå med Ordet.

Og jeg tror vi avslutter etter én side til her.

Guds ord er vår kanal, og så lenge livet lever seg selv innenfor Ordets kanal, vet vi at det er Gud-liv.

Vår ånd styres av Ordet. Og hva styrer Ordet? Kjærlighet, for Gud er kjærlighet. Ordet uten kjærlighet er legalistisk. Kjærlighet uten Ordet er i fare for begjær.

Men Gud er både Ordet og kjærligheten. Og Han er Livet. Så vårt liv formes av Hans Ord og styres av Hans kjærlighet.

Paulus sa i **Galaterbrevet 5:6**: *For i Jesus Kristus gir verken omskjæring noe nytte, heller ikke omskjæring; men tro som virker ved kjærlighet.*

Legg merke til at Paulus igjen forteller oss at **vår tro virker ved kjærlighet**. Ordet **worketh** er det greske ordet **energeo**, og det betyr energiser. **Vår tro er styrket av kjærlighet.**

Hvis troen din får energi fra noe annet, er det feil. Jeg husker bror Vayle, og dere kjenner alle historien. Han gikk til bror Branham og sa: Bror Branham, jeg har bare ikke den kjærligheten jeg ser du har. Og bror Branham sa: Å nei, nei, det er ikke riktig. Han sa: Bror Lee, gjør du ting fordi det er det rette å gjøre som kristen. Han sa: Ja, hele tiden. Han sa: Det er kjærlighet. Med andre ord, Ordet leder deg. Og derfor uttrykker handlingene dine det Ordet sier. Det er kjærlighet.

Personlig erfaring med Gud 54-072443 Bror Branham sa: Å, vi sier: 'Vi har tro. Vi har kjærlighet.' Men hvis vi hadde kjærlighet, ville vi hatt tro, for det er...

"Fullkommen kjærlighet kaster ut all frykt." Og når frykten er borte, er troen perfekt.

Legg merke til at Paulus sa: **Vår tro virker ved kjærlighet**. Jeg vil at du bare skal lukke øynene og tenke på det. Vår tro, vår åpenbaring virker, den er motivert av kjærlighet. Derfor

må vi først ha kjærlighet for å bringe frem vår tro.

Visdom versus tro 62-0401 73-2 *Disiplene fikk det sådd i seg, deretter kom Ånden for å gi Ordet energi. Se?*

"Ikke ved makt, ikke ved makt, ikke ved visdom, ikke ved forståelse, ikke ved dette, ikke ved hint, men ved Min Ånd vil jeg gi Mitt Ord energi. Ved min ånd, sier Herren."

Det er troens Ords vann som gir energi til Guds Ord og får det til å virke,

1. Thessalonikerbrev 1:3 *Minnes uten å avvise **ditt trosarbeid**, kjærlighetsarbeid og tålmodighet i håp i vår Herre Jesus Kristus, i Guds og vår Fars øyne;*

Legg merke til at det er ditt trosarbeid og ditt kjærlighetsarbeid.

La oss bøye hodet i bønn.

Nådige Far, vi er takknemlige, Herre. Jeg vet vi bare kom oss gjennom halvparten, men vi tar det opp neste uke. Men Far, vi tror av hele vårt hjerte at Du har full kontroll. Og vi vet, Herre, at som bror Branham sa: '**Uten perfekt kjærlighet vil vi ikke engang være der.**'

Så Herre, du ser ikke engang på våre gjerninger uten å se på vår kjærlighet. Og hvis vi gjør ting av kjærlighet, har vi det rette motivet. Hvis vi ikke gjør ting av kjærlighet til Ditt ord, er motivet vårt feil. Så far, det gjør forskjellen mellom legalisten og den som har medfølelse i hjertet. Og vi ber Deg, Herre, om å hjelpe oss å kjenne forskjellen. I Jesu Kristi navn ber vi. Amen.